

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 316 23.09.2020 г. Град
Апелативен съд – П. 3-ти граждански състав

На 23.09.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател: Стела В. Дандарова
Членове: Вера И. Иванова
 Катя С. Пенчева

като разгледа докладваното от Вера И. Иванова Въззивно частно търговско дело № 20205001000513 по описа за 2020 година

Производство по реда на чл. 278 във вр. с чл. 274, ал.1, т.2, вр. чл. 15, ал.2 и чл. 121 от ГПК.

Обжалвано е определение № 1381, постановено в закрито съдебно заседание на 7.07.2020 г. от Окръжен съд-П. по т.д. № 133/2020 г. , с които са оставени без уважение направените от ответника Н. възражения за неподведомственост на спора на гражданския съд и за местна некомпетентност на Окръжен съд-П. да разгледа спора.

Жалбоподателят Н.-гр. С. моли определението да бъде отменено като незаконосъобразно, неправилно по съображения, изложени в частната жалба с вх. № 20 215/17.07.2020 г.

Ответникът по частната жалба УМБАЛ““К““ЕООД-гр.П. моли тя да бъде оставена без уважение като неоснователна по съображения, изложени в отговор с вх. № 261705/11.09.2020 г.

П.ският апелативен съд провери законосъобразността на обжалвания акт във връзка с оплакванията на жалбоподателя, прецени обстоятелствата по делото и намери за установено следното:

На 19.02.2020 г. е подадена до ОС-П. искова молба от УМБАЛ““К““ЕООД-гр.П. против Н.-гр.С. с искане за осъждане на ответника да заплати на ищеца съгласно договор за оказване на болнична помощ от

19.02.2015 г. и допълнителни споразумения към него и договор от 19.02.2015 г. за извършване на процедури посочена сума за извършена и неразплатена медицинска дейност за времето м.април на 2015 г.-м.юни на 2015 г., ведно с лихви (мораторна и законна) и разноси.

С отговора на исковата молба, подаден на 23.03.2020 г., ответникът Н.-гр.С. възразява за неподведомственост на делото на ОС-П., тъй като сключените договори от 19.02.2015 г. имат характер на административен договор по смисъла на чл. 19а от АПК и тъй като към момента на завеждане на исковата молба в съда процесуалната разпоредба на чл. 128,ал.1,т.3 от АПК е действаща, то делото следва да се прекрати пред гражданския съд и да се изпрати за разглеждане на компетентния административен съд. Евентуално, ако се приеме, че спорът следва да бъде разгледан по реда на ГПК, се възразява, че делото не е подсъдно на ОС-П., защото съгласно чл. 6,ал.3,т.1 от ЗЗО Надзорният съвет е орган на управление на Н., който има правомощията, посочени в чл. 15 от същия закон, а организацията на работата му е уредена в Правилника за устройството и дейността на Н.. Посочва се, че НС на Н. е централен орган на управление на Н. и няма териториални структури, поради което правилото на чл. 108,ал.1,предл.2 от ГПК е неприложимо за делата, касаещи възникнали правоотношения по повод актове на НС на Н.. Посочва се, че регионалните ЗОК са териториални структури на Н., но те не са териториални структури на Надзорния съвет на Н.. Посочва се още, че седалището на органа, издал цитираните в исковата молба подзаконови нормативни актове, е в гр. С., поради което компетентен да разгледа исковата молба е СГС.

С обжалваното определение от 7.07.2020 г. окръжният съд приема, че възражението за неподведомственост на спора пред гражданския съд е неоснователно, тъй като процесният договор е сключен на 19.02.2015 г., а нормата на чл. 19а от АПК е обнародвана в ДВ, бр. 74/20.06.2016 г., тя е материалноправна, няма придадено обратно действие и урежда възникнали правоотношения занапред, като е без значение и обстоятелството, че срокът на действие на тези договори се разпростира и след измененията и допълненията на АПК, обнародвани в бр.74/20.06.2016 г. на АПК. Окръжният съд приема че е неоснователно и възражението за местна неподсъдност на делото, тъй като съгласно чл. 20,ал.1,т.4 и чл. 59,ал.1 от ЗЗО процесният

договор е сключен с директора на РЗОК-П. и е налице обстоятелство по смисъла на чл. 108,ал.1,изр.2 от ГПК, защото Районните здравноосигурителни каси са организационни териториални структури на Н. по смисъла на ЗЗО и Правилника за устройството и дейността на Н..

За определението на окръжния съд ответникът по спора е уведомен на 14.07.2020 г. и на 17.07.2020 г. подава частната жалба до апелативния съд. С нея жалбоподателят твърди, че определението е неправилно, защото от 20.09.2016 г. е в сила разпоредбата на чл. 128,ал.1,т.3 от АПК, т.е. след сключването на процесния договор, но преди възникването на процесния спор, като съгласно нея административните съдилища са компетентни да разгледат и решат дела, свързани с изпълнение на административни договори, какъвто е процесният. Посочва, че сключеният между страните договор за оказване на болнична помощ има характер на административен договор. Твърди, че в случая е налице спор относно изпълнението на сключения между страните административен договор, който спор съгласно чл. 80 от ЗЗО във вр. с чл. 128,ал.1,т.3 от АПК е подведомствен на административните съдилища, поради което производството по делото следва да се прекрати пред ОС-П. и да се изпрати то по подсъдност на Административен съд-П.. Евантуално, ако се приеме, че спорът подлежи на разглеждане по общия исков ред на ГПК, претендира компетентният да го разгледа съд да не може да се определя съгласно разпоредбата на чл. 108,ал.2 от ГПК, тъй като Надзорният съвет на Н., от чието решение е обусловено удовлетворяването на претенцията на ищеца, съгласно ЗЗО няма „поделения“ или „клонове“, а правото на НС на Н. да взима решения за заплащане на стойност над определената в приложение 2, каквато е процесната надлимитна дейност, е регламентирано в чл. 42,ал.4 от процесния договор за оказване на болнична помощ от 19.02.2015 г., както и в чл. 39,ал.4 от процесния договор от 19.02.2015 г. за извършване на процедури. Заявява, че НС на Н. е централен орган на управление на Н. и няма териториални структури, поради което правилото на чл. 108,ал.2 от ГПК е неприложимо за делата, касаещи възникнали правоотношения по повод актове на НС на Н.. Посочва, че Регионалните здравноосигурителни каси са териториални структури на Н., но те не са териториални структури на НС на Н.. Твърди, че седалището на органа, който е надлежна страна по спора, е в гр.С., поради което компетентен да разгледа иска е СГС. Затова моли

определението да бъде отменено и делото да бъде върнато на окръжния съд със съответните указания.

С отговора на частната жалба ответникът по нея и ищец по спора възразява, че не е налице сключен административен договор, тъй като институтът на административния договор е въведен в АПК през 2016 г. (ДВ, бр. 74/20.09.2016 г.), след сключването на процесния договор. Посочва, че административните разпоредби нямат обратно действие, освен ако такова не е изрично предвидено, каквото регламентиране в случая не е налице. Посочва, че една от страните по договора е търговец и извършваните от него по занятие сделки са търговски съгласно чл. 286 от ТЗ, като са търговски всички дейности, предмет на процесния договор – медицинско обслужване на пациенти. Пзовава се на определение на петчленен смесен състав на ВАС и ВКС № 75/27.07.2018 г. по адм.д. № 19/2018 г. и на определение на петчленен смесен състав на ВАС и ВКС № 72/7.07.2015 г. по адм.д. № 17/2015 г., както и на определение на ВКС № 251/10.06.2019 г. по ч.т.д. № 1253/2019 г. Заявява, че в случая няма значение дали НС на Н. има поделения, тъй като предметът на спора касае отношения, които се уреждат от ТЗ и следва да се разглеждат от граждански съд, а не от административен съд.

Съгласно разпоредбата на чл. 15,ал.1 от ГПК въпросът дали заведеното дело е подведомствено на съда може да бъде повдигнат от страните. Възражението за неподведомственост на делото е заявено от ответника надлежно с отговора на исковата молба. В случая е безспорно, че претенцията на ищеца, заявена с подадената на 19.02.2020 г. искова молба, се основава на сключени на 19.02.2015 г. договор за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и договор за извършване на процедури. Както е изрично посочено в тези два договори, те са сключени на основание чл. 59,ал.1 от ЗЗО между Н.-гр.С., представлявана от директора на Районна здравноосигурителна каса-П., и лечебното заведение. Съгласно чл.45а,ал.4 (нов, ДВ, бр.77/2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм., ДВ, бр. 102/2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) от Закона за здравното осигуряване, договорите за оказване на видове медицинска помощ, сключени между Н., съответно Регионална здравноосигурителна каса по чл. 45 с физически или юридически лица, са административни договори. Съгласно нормата на чл. 128,ал.1,т.3 (нова, ДВ, бр. 74/2016 г.) от АПК, на административните съдилища са подведомствени

всички дела по искания за изпълнение на административен договор, доколкото не е предвидено друго в специален закон. Както обаче ясно и изрично е посочено в разпоредбата на §149,ал.4 от ПЗРАПК (ДВ, 77/2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), съдебните производства по спорове относно изпълнение на административни договори, сключени преди влизането в сила на този закон (с изключение на тези по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, сред които разглежданият спор не попада), се извършват по реда на ГПК пред гражданските съдилища. След като договорите са сключени на 19.02.2015 г., предявеният от ищеца въз основа на тях спор подлежи на разглеждане по реда на ГПК пред ОС-П., както правилно е прието в обжалваното определение.

Съгласно разпоредбата на чл. 119,ал.3 от ГПК възражение за неподсъдност на делото по реда на чл. 108,ал.2 от ГПК може да се прави от ответника най-късно в срока за отговор на исковата молба. В случая възражението е надлежно заявено от ответника. Съгласно нормата на чл. 108,ал.2,изр.1 от ГПК искове срещу държавни учреждения, включително подразделения и клонове на последните, се предявяват пред съда, в чийто район е възникнало правоотношението, от което произтича спора (освен в случаите по чл. 109 и чл. 110 от ГПК, сред които не попада предявеният за разглеждане облигационен спор). Безспорно е, че правоотношението, въз основа на което ищецът заявява своята претенция, е възникнало съгласно договорите, сключени на 19.02.2015 г. между Н.-гр.С., представлявана от директора на Районна здравноосигурителна каса-П., като възложител и лечебното заведение като изпълнител. Несъмнено е, че то не е възникнало съгласно акт, издаден от Надзорния съвет на Н.. От значение за определянето на подсъдността е начинът на възникване на правоотношението, а не от решение на кой орган на Н. според ответника (съгласно изложеното в частната жалба – НС на Н.) е обусловено изпълнението на задълженията по договора, съответно, удовлетворяването на претенцията на ищеца, съответно, без правно значение е в случая, че НС на Н. няма подразделения. В случая спорът е за присъждане на дължими парични суми вследствие неизпълнение на договори от 19.02.2015 г. и той не касае възникнали правоотношения по повод актове на Надзорния съвет на Н.. Съответно, страната-ответник по спора е Н., а не НС на Н., поради което компетентен да разгледа спора е Окръжен съд-П., а не

СГС.

Установява се, че подадената частна жалба е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, постановеното от окръжния съд обжалвано определение следва да бъде потвърдено.

С оглед т.9, б.“в“, предл.2 от ТР № 1/9.12.2013 г. на ВКС по тълк.д. № 1/2013 г. на ОСГТК настоящото определение не подлежи на касационно обжалване.

С оглед на гореизложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 1381, постановено в закрито съдебно заседание на 7.07.2020 г. от Окръжен съд-П. по т.д. № 133/2020 г. , с които са оставени без уважение направените от ответника Н. възражения за неподведомственост на спора на гражданския съд и за местна некомпетентност на Окръжен съд-П. да разгледа спора.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____